

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 1. De Necessitate, Æquitate, Utilitate Amoris & Reverentiæ Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

de factis & operibus
extra & tunc
& tunc
de huius
no, f
o eor
s; Ex
n def
n res
quia
um d
e sing
a fit et

P R A X I S.

Domine Deus noster : qui Præfens habitare in nobis, pro tuâ ineffabili Bonitate, non tantum diligis, sed etiam delectaris : fructusque hujus Præfentia tua in nobis liberalissime multiplicas : da nobis copiosum gratia tuae auxilium, ut per ejus opitulationem, & tuâ Præfentiâ digni, & fructibus ejusdem Præfentia tuae pleni esse mereamur.

EXERCITIORUM

P A R S VI.

Erga DEUM amandum & reverendum,

EXERCITIUM I.

De Necessitate, Æquitate, Utilitate, Amoris, ac Reverentiâ erga Deum.

1. Statue te coram Deo, summo, immenso, infinito per hæc omnia, quacunque bene cogitari possunt de ipso : te verò vilissimum vermiculum, ejus tamen opus manuum, illi per omnia obligatissimum ; quàm condignissimè affici :

G: D...
Sicut
oper: ...
Tom II
N. V
57

affici: quod ut prævaleas; desidera, con
postula, perfice.

2. Inter has Affectiones, quibus præcipue
Hominem (& omnem Creaturam, Rationali
inprimis) erga Deum condignè affici oportet
omnino sunt duæ: nimirum Amor & Reveren
tia. Sive Amor reverens, & Reverentia amant
Deum.

3. Hujus sive duplicis, sive unius ex duabus
conflatae Affectionis erga Deum, in omni Homi
ne (& Creatura) est summa Necessitas, summa
æquitas, seu obligationis congruitas, summa
litas.

4. Necessitas amandi & reverendi Deum
tanta nobis incumbit hominibus, quantum
incumbit necessariumque est cuilibet nostro
Hominem esse. Imò verò, magis, & locum
quidem magis, incumbit nobis illud, quam illud
Ut enim Homo sit, vel existat, nihil cogit,
que cogere potest: sed est totum hoc, solius
beræ Voluntatis Dei Creatoris, quem ad Cre
tionem alicujus Creaturæ, nulla simpliciter
git Necessitas, nisi sola ejus Voluntas: at ve
ut Homo Deum amet, ac reveratur; hoc ex
atque cogit, ipsa Hominis Essentia, & Existentia
ita ut præstet non esse Hominem, quam non amari
ri, & non revereri, ab illo Deum: quod Dominus
JESUS asseruit de Juda proditore: quia
Mat. 26. 24. lius erat ei si natus non fuisset.

5. Æquitas & congruitas, atque obligatio
amandi à nobis, atque reverendi Deum, tanta
ut nullum sit majus & strictius obligans debet
quo quidem possit Homo vel Creatura obligari
Deo; quam hoc; ut in Amore, & Honore at
Re

Reverentiâ sit apud illam Deus. ab omnibus aliis debitis eximi forsan potest: sed ab onere, debitoque amandi & reverendi, ne quidem per absolutam, omnemque Dei ipsius potentiam, absolvi potest: nisi per solam hominis annihilationem: alias, ut existentem in rebus hominem, Deus, à sui amandi, & reverendi honorandique debito absolvat, debet priùs negare seipsum, tam sibi, quàm Homini, debet negare se esse id quod est: nempe Deum; & summum, & perfectum Bonum: & debet Homini negare, eum à se esse, à se jugiter dependere, sibi que omnis sui Esse debitorem esse; quæ omnia impossibilia, ac Deo repugnantia sunt.

6. Utilitas, simulque Honestas, ac Jucunditas amandi, & reverendi, honorandique DEUM, hæc ipsa una, prima, sola, summa est: quia nihil utilius, nihil dignius, honestius, delectabiliusque agere potest Homo; (& quævis Creatura) quàm circa Deum suum occupari, cum eo agere, cum eo esse, illi esse, illi affici. Hoc verò totum fit non aliter, nisi amando, honorando, reverendo Deum, amanterque, ac reverenter tractando cum illo. Omnia alia quæ cum Deo, vel circa Deum, vel propter Deum facimus, si non facimus amanter, & reverenter; non tantùm utilia, honesta, non sunt, sed potius inepta, Inspida, inhonesta, inutilia sunt; potius indigna homine, magisque injuriam Deo; eidem injuriosa, contumeliosa, & ipsum dehonoraantia, atque contemptifica sunt.

7. Atque hæc quæ dicta, licet paucis, sunt; manifestè declarant, hominem, prout nihil conaturalius, æquius, honestius, utiliusque agere, quàm cum Deum amat, honorat, reveretur: ita contra,

G: D...
Sicut
oper: ...
Tom II
N: V
5

contra, nihil magis contra Naturam, & suam
Dei facere, nunquam iniquiorem, probro
rem, damnosior sibi, ac etiam Deo esse, quod
dum Deo amorem, reverentiam, honorem
derogat, & quiddam aliud magis quam Deum
ligit, atque veneratur.

8. Inde est, & hoc sibi vult magnum
summumque in Lege Dei mandatum, in
Naturæ & Essentiæ Creaturæ (rationalis
puè) visceribus medullisque sculptum, &
Deut. 6. 8. lebiliter exaratum. *Diliges Dominum DEUM
um ex toto Corde tuo, & ex totâ Animâ tuâ, &
totâ fortitudine tuâ, & ex totâ mente tuâ, &
tâ virtute tuâ, & ex omnibus viribus tuis: et
que verba hæc in Corde tuo: & narrabis ea filiis tuis
& meditaberis in eis sedens in domo tua & ambulans
in itinere, & dormiens, atque consurgens: & scribes
bis ea quasi signum in manu tuâ, eruntque & membra
buntur inter oculos tuos, scribesque ea in liminibus
ostii domus tuæ. Quâ adeò diligenti præcepti
jus intimatione, declarare utique Deus voluit
necessitatem, & æquitatem, & utilitatem, honestatemque
istius affectionis, quam Deo Creaturæ omnes imprimisque homo debet.*

9. Nec aliud sibi vult illa Pauli, Paulo discipulo
1. Cor. 13. 2. *summa Vox. Si linguis hominum loquar, & Angelorum,
rum, etsi habuero prophetiam, & noverim mysteria
omnia, & omnem scientiam: & si habuero omnem
fidem, ita ut montes transferam; & si distribuero
Cibos pauperum omnem substantiam meam; & si
didero Corpus meum ita ut ardeam; Charitatem
rem non habuero, nihil sum: nihil mihi prodest
dicta; pariter Reverentiæ Dei competunt.*

10. Nihil enim potest esse in divinis

pretiosum, & ad præmium conducens homini apud Deum, nisi quod sit cum amore & reverentia Dei perfectum: & versâ vice: quidquid amore ac reverentia Dei condiveris, id acceptissimum Deo id, mercede dignissimum coram ipso.

11. Quare ex omnibus, quæ homini debent esse certissima & notissima in intellectu, & commendatissima in affectu, & frequentatissima in effectu: hæc sunt duo; Amare, & Revereri, seu Honorare Deum, ex omnibus totisque viribus substantiæ suæ, omnibus quoq; momentis (quantum hæc vita patitur) vitæ, & existentia, & operationis suæ: ut credat pro certo, se eo momento non vixisse, quo Deum non amavit, vel non honoravit. Credat etiam pro certo, omnem tam actionem, quam passionem seu mutationem suam se planè perdidisse, & minimùm, otiositatis reum esse, quam divino Amore, amorive, reverentiâ item, & reverentiæ, honorique non sacravit.

P R A X I S.

Domine DEUS meus: tu cognovisti, atque de Nihilò per tuam omnipotentem Bonitatem eduxisti, efformastique omnem Substantiam meam. Tu creasti, & dedisti mihi totum me, ut essem tibi in servum amantem, & reverentem, honorantemque te. Impressisti tanquam indelebile signaculum, debitum istud Amoris, ac Venerationis tui, universæ substantiæ meæ. Inde est quòd non vivo, si non amo te: inde est quòd mors mihi est non revereri te: imò hoc mihi est omni morte pejus, non amare, non revereri te. Ergo Domine Deus meus: diligo, & diligam te, revereor, & revebor te, ex toto corde meo, ex omnibus viribus meis: ex omni substantiâ meâ; & nunc, & in æternum, & in sæculum sæculi.

EXER-

G: D...
L...
oper: ...
Tom II
N: V
57